

[Handelsministeren.]

Handelsminister *Erling Jensens* svar (23/7 76):

Ved gennemførelsen af de forskellige statslige støtteordninger til industrien har det stedse været folketingets og skiftende regeringers opfattelse, at det største finansieringsproblem vedrører fremskaffelsen af anlægskapital, da afdragsperioden for anlægslån vil overstige de for lån i pengeinstitutter sædvanligt gældende løbetider, og man har derfor indtaget den holdning, at det offentliges indsats bør koncentreret om dette felt. Ydelse af driftslån er derimod en normal opgave for pengeinstitutterne, og ikke mindst med hensyn til nyetablerede virksomheder må det gælde, at en vurdering af virksomhedens muligheder bedst kan foretages af pengeinstitutter med kendskab til det lokale erhvervsliv.

Inden for den bestående lovgivning er der derfor kun få ordninger, der åbner adgang til at yde statslig bistand til opnåelse af driftslån. I henhold til lov af juni 1975 om statsgaranti for driftslån til håndværks- og mindre industrivirksomheder, hvorved der forstås virksomheder med indtil 75 ansatte, kan garantier ydes med henblik på omfattende omstilling til nye produktioner eller nye markeder. Pengeinstituttets vurdering inddrages derigennem, at statens garanti er begrænset til at dække halvdelen af långiverens tab. I øvrigt kan de lån, for hvilke der ydes garanti, ikke overstige 250.000 kr.

Ifølge egnsudviklingsloven er der adgang til at give garanti for lån til fremskaffelse af driftskapital til industrivirksomheder beliggende i egnsudviklingsområder. Betingelsen er, at virksomheden senest 3 år, før garantiydelsen finder sted, har modtaget egnsudviklingsstøtte til anlægsfinansiering, eller den er flyttet ind i en erhvervsjendom, til hvis opførelse der er ydet statslån til den pågældende kommune. Endvidere kræves, at det ikke ad anden vej er muligt at opnå den fornødne driftskapital.

Under indflydelse af de vanskelige vilkår for erhvervslivet oprettedes i sommeren 1975 som en midlertidig foranstaltning Bistandsfonden for Erhvervsfinansiering med en statslig kapital på 100 mill. kr. Fonden har til formål at yde finansiel bistand til etablerede virksomheder, der som følge af konjunkturedgang rammes af midlertidige

afsætningsvanskeligheder. Det er en forudsætning, at mulighederne for tilførsel af yderligere kapital fra pengeinstitutterne er udtømt.

Er der tale om en eksporterende virksomhed, kan eksportkreditrådet yde kaution for lån til driftsfinansiering i forbindelse med eksportproduktionen.

Det vil heraf fremgå, at statens hidtidige medvirken ved erhvervslivets driftsfinansiering har været holdt inden for meget snævre rammer og været dikteret af særlige samfundsmæssige hensyn. En ordning, der skulle kunne dække det i begrundelsen for spørgsmålet nævnte tilfælde, måtte gives et så generelt anvendelsesområde, at det ville betegne et brud med de nævnte grundprincipper. Jeg finder det derfor ikke muligt at tage et lovgivningsinitiativ som anført i spørgsmålet.

Af *Karen Thuroe Hansen* (KF) til socialministeren (16/7 76):

„Vil ministeren tage initiativ til en ordning, hvorefter pårørende til mennesker, der i øjeblikket er på sygehus som langtidspatienter, på plejehjem, under åndssvagefor sorgen eller på anden måde er i institutionspleje, i visse tilfælde kan få udbetalt et beløb på 12-15.000 kroner skattefrit for selv at pleje de pågældende hjemme?“

(Spm. nr. 672).

Begrundelse.

Spørgsmålet drejer sig naturligvis kun om de tilfælde, hvor en løsning som den anviste er lægeligt forsvarlig og kan accepteres af de pårørende. Det vil sige, at der bliver tale om undtagelsestilfælde, men alligevel formentlig så mange, at det vil betyde en hårdt tiltrængt aflastning af de pågældende institutioner. I første omgang er dette til glæde for dem, der må blive på institutionerne, i anden omgang måske også for samfundet, fordi der formentlig vil være så mange undtagelsestilfælde, at der i fremtiden kan opføres og drives færre kostbare institutioner og sygehusafdelinger.

Det afgørende er imidlertid, at det i en del tilfælde er menneskeligt mest tilfredsstillende både for patienter og pårørende, at pleje sker under familiære former. Det ville også være sket, hvis ikke det var vanskeligt